

Brændevinsbrænding og derigjennem blandt Andet skaffe et Afvalg tilveie, som er af Betydning for Agerbruget, og nu idag hørte det ærede Medlem for Beile Amts 3die Valgkreds (Ch. Nielsen) anbefale at give Roesukkerfabrikerne en Begunstigelse, for derigjennem at fremme Roedyrkingen i Landet, saa ser jeg et stort Slagtskab mellem disse to Betragtninger; thi de gaa begge ud paa ad Omveie at fremme Agerbrugets Interesse. Men hvad jeg mest er imod derved, er, at man tilstræber Sigt ad en Omvei. Vil man gjøre det, saa gjør det direkte; vil man, hvad jeg ikke vil — i alt Fald ikke paa den Maade — fremme Roedyrkingen i Danmark, saa giv Roedyrkerne en Præmie under en eller anden Form for hver Tønde Land Braxford, som de dyrke med Roer. Paa den Maade fremmer man Roedyrkingen. Men Bevist mangler for, at den Begunstigelse, man giver Roesukkerfabrikerne, kommer Roedyrkingen i Danmark til Gode; det mangler fuldstændig, ligesom ogsaa Bevist for, at den høie Spiritusold kommer Agerbruget til Gode, sandelig ogsaa mangler. Seg skal ikke komme dybere ind paa det ærede Medlems Betragtninger, saa meget mindre, som de ere imødegaaede af det ærede Medlem her bagved (Bajer); men jeg skal tillade mig overfor den ærede Finansminister at bemærke, at, dersom vi, saaledes som i tidligere Samlinger — undskyld, at jeg derved atter kommer tilbage til de tidligere Samlinger og Regjeringer — stod overfor en Regjering, der havde en større eller mindre Tilbøjelighed eller god Villie til at fremme den almindelige Toldreform, vilde der fra vor Side i Nar ligesaa lidt som i tidligere Samlinger være Noget til Hindre for, at vi gik ind paa en stykkevis Reform af Sukkertoldspørgsmaalet. Men saaledes som den ærede Minister nu har stillet sig, er det aldeles af samme Grund, af hvilken den ærede Minister saa bestemt skyder en almindelig Reform fra sig, at der fra vor Side er en Nødvendighed for at skyde en saadan stykkevis Reform fra os, og naar den ærede Minister saa vil lægge Ansvar paa os for, at en saadan stykkevis Reform, som han vil gaa ind paa, ikke kommer, saa tror jeg, at vi med den samme, ja med endnu meget større Frye kunne lægge over paa Regjeringen, paa den ærede Finansminister, Ansvar for, at den almindelige Toldreform, som vilde afhjælpe langt større og langt flere Ubilligheder, end der er Tale om her ved denne Lov, paa hvis Gjemmemførelse der har været anvendt saa meget Arbeide i flere Nar i denne Sal, og som er bragt saa nær sin Fuldførelse, at denne skydes aldeles til Side. Vil den høitærede Finansminister — hvad jeg ikke tvivler om — bære dette Ansvar, saa er det, han lægger paa vore Skuldre, langt mindre. Hvad de enkelte Punkter i Lovforslaget angaar, da kunde jeg gjerne derefter lade dem uomtalte, og jeg skal kun ganske kortelig bemærke, at, naar der skulde

være Tale om at give den indenlandske Roesukkerproduktion nogenformhelt Nedsættelse i Afgifterne, saa vilde jeg for mit Vedkommende aldrig gaa ind derpaa, naar ikke samtidig dermed Indsørfjelsolden paa raffineret Sukker blev nedsat saalangt, som jeg har antydet. Et af de Selstaber, som driver indenlandst Roesukkerfabrikation, er, som bekendt, det samme Selstab, i hvis Hænder den indenlandske Produktion af raffineret Sukker ligger. Hvad Roesukker angaar, vil jeg bemærke, at jeg ikke saa ubetinget, som den høitærede Minister antog, har betragtet det som en Nødsættelse, som har tværtimod udtrykkelig fremhævet, hvad der stod i Regjeringens egen Betænkning, at man maaste var gaaet vel vidt i saa Henseende; men, som jeg har sagt, jeg kan ikke have Noget derimod og skal ikke gjøre nogen videre Indvending mod dette Punkt i og for sig. Seg skal derfor kun sig til den høitærede Minister, at det jo staaar i hans Magt at faae denne Nedsættelse, som han for sit Vedkommende anser for en Nødsættelse, handling, og som jeg for mit Vedkommende ikke har Noget imod. Han kan jo opnaa den i Nar ved at tage den paa den almindelige Toldlov.

Finansministeren (Estrup): Seg skal ikke negte, at denne Slutning forekommer mig at være ganske besynderlig. Seg kunde ikke forstaa det anderledes, end at det ærede Medlem mente, at, naar der nu ikke kom nogen Forbedring i Roesukkerindustriens Stilling, fordi den af mig foreslaaede Forbedring blev flyttet ind paa en hel ny samlet Toldlov, som jeg ikke vilde gaa ind paa, saa laa paa mig Ansvar for, at Roesukkerindustrien ikke fik det, der tilkom den. Det var dog et høist mærkværdigt Resultat. Seg tror, at Ansvar nok skal komme til at ligge paa rette Sted, paa dem, der have bragt det dertil, at man ikke kan faae afgjort et enkelt Spørgsmaal, som man er enig om, fordi der stilles den Fordring, at det skal afgjøres i Forening med en Række andre Spørgsmaal, som ikke vedkomme det det Almindste. Seg kan ikke gaa ind paa den Betragtning overhoved, som synes at være ledende for det ærede Medlem, idet jeg slet ikke betragter det, at forelægge Sager for Rigsdagen og at forhandle Sager med Rigsdagen, som Momenter i en Kamp, der føres mellem Repræsentationen og Regjeringen. Maaste jeg har misforstaaet det ærede Medlem, men der var flere Uttringer af ham, som forekom mig at sigte i denne Retning. Seg forelægger for Repræsentationen de Forslag, som jeg anser for at være nødvendige, og jeg har staaet i den Formening, at Repræsentationen vilde modtage og forhandle dem paa samme Maade. Løvrigt maa jeg bemærke, at, naar det ærede Medlem troede at kunne finde en Forbindelse mellem § 5 i Lovforslaget, der handler om Roesukker, og de andre Bestemmelser i Lovforslaget deri, at tilfældigvis